

# การศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ จากการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

## The Study of the Language in the Idea and Coherent

## Compilation to the Essay of Student in M 6.<sup>1</sup>

อาทิตยา ทองแสน (Arthittaya hongsan)<sup>2</sup>

ดร.ชนิษฐา ใจมโน (Dr.Kanita Chaimano)<sup>3</sup> ดร.พุทธรชาติ โพธิบาล (Dr.Puttachat Potibal)<sup>4</sup>

### บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ กรณีศึกษากลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลการศึกษาลักษณะการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษากลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่าการเรียบเรียงความคิดและรูปแบบการเรียบเรียงความคิดนั้นส่งผลโดยตรงต่อการเขียนเรียงความเป็นอย่างมาก กล่าวคือ หากนักเรียนไม่มีการเรียบเรียงความคิดหรือเลือกรูปแบบของการเรียบเรียงความคิดที่ผิดรูปแบบต่อเนื้อหา ก็จะทำให้การเขียนเรียงความมีเนื้อหาที่วกวนและส่งผลให้งานเขียนของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

<sup>1</sup> บทความนี้ปรับปรุงมาจากการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ เรื่อง การศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

<sup>2</sup> นิสิตปริญญาโท ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

<sup>3</sup> อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

<sup>4</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในส่วนของการเชื่อมโยงความ พบว่าอัตราการใช้การเชื่อมด้วยศัพท์ มีผลต่อการเขียนเรียงความ กล่าวคือ หากมีการใช้อัตราการเชื่อมด้วยศัพท์น้อยก็มีแนวโน้มว่าการเขียนเรียงความของนักเรียนจะถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี และหากนักเรียนมีการใช้อัตราการเชื่อมด้วยศัพท์ที่มากก็มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่าการเขียนเรียงความของนักเรียนจะถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่า ลำดับถัดมาคือ อัตราการใช้การอ้างถึง หากมีการใช้มากหรือน้อยจนเกินไปก็อาจจะทำให้การเขียนเรียงความถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการเลือกใช้ และหัวข้อที่ผู้เขียนต้องการเขียน ลำดับสุดท้ายคือ การใช้หน่วยที่เชื่อมโยงเนื้อหาในปริจเจตเข้าด้วยกันพบว่า การใช้หน่วยเชื่อมโยงดังกล่าวไม่สามารถแยกกลุ่มตัวอย่างให้แยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน เพราะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงก็มีการใช้ปริจเจตที่ไม่ครบเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเกณฑ์ดี เมื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาจะพบว่าตรงกับคำกล่าวของ เพียร์ศิริ วงศ์วิภาณนท์ ที่กล่าวไว้ว่าการเชื่อมโยงความในปริจเจตนั้นเป็นสิ่งที่ไม้อาจจะกำหนดได้ล่วงหน้า (predictable) ด้วยขนาดหรือความยาวของปริจเจตหรือแม้แต่ลักษณะของเนื้อหา นี่เป็นข้อยืนยันความเห็นของนักไวยากรณ์หน้าที่ได้เป็นอย่างดี

**คำสำคัญ :-** การเรียบเรียงความคิด การเชื่อมโยงความ เรียงความ

### Abstract

This research aimed to study the language was compiled in the idea and coherent to the essay of the student in M.6 was the sample group of Pakkred Secondary School, Nonthaburi Province.

The results of the language study was compiled in the idea and coherent to the essay of the student in M.6 was the sample group of Pakkred Secondary School, Nonthaburi Province found that the compiled idea and the patterns of the compiled idea directly affected the essay was a good idea. If the students did not have a compiler or the compiled form use

was mistaken form the content, it made the student's essay was mazy and affected the student work as well as it should be.

In the part of the cohesion of the essay found that the rate of vocabulary cohesion using affected the essay writing that if the rate was too low, it was likely terms of student's essay would be bad. And if the students were using the vocabulary cohesion rate with the term, it was likely terms of the student's essay would be better. The neat sequence was the reference. If it was used too much or too little could be done, an essay was bad level, by the way, depending on the appropriateness of the selection and topics that the author wanted to be write. The final sequence was using the liked content with discourse together found that the cohesion units using could not separate the samples clearly because the samples were not used completely as the same samples were fair and good level. When these data were considerate found that it paralleled with the word of Peansiri Wongwipanont said that "Cohesion in the discourse was not possible to determine in advance, (Predictable) by the size or length of the discourse or even the nature of the content. It was a confirmation of the previous as well as grammarian that language was a system of choice to communicate by the needs of the speaker or author and the individual choices of communication were the only factors that determined the language to come out any time."

**Keyword :-** compiled in the idea, coherent, essay

## ๑. บทนำ

การเขียนความเรียงให้ได้อยู่ในระดับดีเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเขียนเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญอย่างหนึ่งในยุคปัจจุบัน การที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีทักษะทางการเขียนที่ดีนั้น ถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นสิ่งที่เอื้อต่อการเรียนรู้แล้วยังเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการทำงานในอนาคต แต่ในความเป็นจริงแล้วนั้นทักษะการเขียนความเรียงให้สื่อความออกมาถูกต้องและชัดเจนถือเป็นเรื่องที่ยากพอสมควร

โดยเฉพาะการเรียบเรียงความคิด เนื่องจากนักเรียนบางกลุ่มไม่สามารถจัดระบบความคิดของตนเองให้เป็นลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องและชัดเจนได้ จึงส่งผลให้เนื้อหาของงานเขียนความเรียงต่างๆ มีความวกวน ส่งผลให้ผู้อ่านไม่เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการเขียนเรียงความเป็นทักษะการเขียนเรียบเรียงความคิดอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานเบื้องต้นในการเขียนเรียงงานอื่น ๆ ดังนั้น การศึกษาการจัดเรียบเรียงความคิดของนักเรียนที่ส่งผลต่อการเขียนเรียงความจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจะได้นำผลที่ได้ไปพัฒนาและแก้ไขปัญหาในการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาค้นคว้าเชื่อมโยงความประกอบกับการเรียบเรียงความคิดคู่กันไปด้วย เนื่องจากการเชื่อมโยงความเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเขียนเรียงความมีเอกภาพ กอปรกับผู้วิจัยต้องการทราบถึงอัตราความถี่การใช้การเชื่อมโยงความนั้นส่งผลต่อการเขียนเรียงความอย่างไร และการเรียบเรียงความคิดกับการเชื่อมโยงความนั้นมีผลไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะทำการศึกษาค้นคว้าคู่กันไป เพื่อให้งานวิจัยนี้มีประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาการเขียนความเรียงของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

## ๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาการเรียบเรียงความคิดจากการเขียนเรียงความของนักเรียน

๒.๒ เพื่อศึกษาการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียน

## ๓. วิธีรวบรวมข้อมูลวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนปากเกร็ด ตามแผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ – คณิตศาสตร์จำนวน ๔๕ คนเท่านั้น ดังนี้

๓.๑ ผู้วิจัยจะทำสลากให้กลุ่มตัวอย่างจับทีละคนโดยเขียนเป็นหมายเลข ๑ หมายเลข ๒ และหมายเลข ๓ ในสลากจะมีหัวข้อให้ ซึ่งแต่ละหัวข้อนั้นจะมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียบเรียงความคิด

๓.๒ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากการเขียนเรียงความของนักเรียนในคาบวิชาภาษาไทยเป็นเวลา ๕๕ นาที

๓.๓ ผู้วิจัยจะกำหนดขอบเขตความยาวของเรียงความไม่เกิน ๓๕ บรรทัดและไม่ต่ำกว่า ๒๕ บรรทัด

๓.๔ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำเรียงความของกลุ่มตัวอย่างไปให้คณาจารย์ที่มีตำแหน่งชำนาญการพิเศษทางวิชาภาษาไทยจำนวน ๓ ท่านและมีประสบการณ์สอนมากกว่า ๒๐ ปี เป็นผู้ตรวจให้คะแนน เพื่อทำการคัดแยกกลุ่มตามความสามารถของกลุ่มตัวอย่างต่อไป

#### ๔. นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียบเรียงความคิด หมายถึง การคิดให้เป็นระเบียบและเป็นระบบ

การเชื่อมโยงความ หมายถึง หน่วยที่เชื่อมโยงเนื้อหาในปริจเจตเข้าด้วยกัน จะมีหน้าที่และขอบเขตการเชื่อมโยงต่างกันไป การเชื่อมด้วยศัพท์จะเป็นการใช้คำรวมกลุ่มกันยกตัวอย่างเช่น กลุ่มสัตว์ป่าชายเลน ก็จะมีคำรวมกลุ่ม เช่น คำว่า ปูแสม ปลาตีน แมงดา เป็นต้น ส่วนการอ้างถึงนั้นจะเป็นการกล่าวถึงสิ่งที่มีความเดิมที่ได้กล่าวมาแล้วในประโยคก่อนหน้านั้น หรือในประโยคที่อยู่ถัดไป และการเชื่อมโยงในปริจเจต จะมีหน้าที่เชื่อมโยงเนื้อหาในปริจเจตเข้าด้วยกันแบ่งออกเป็น ๒ แบบ เรียกว่า การเชื่อมโยงจุลภาค (micro – cohesion) และการเชื่อมโยงมหภาค (macro – cohesion) เพียร์ซีรี วงศ์วิภาณนท์ (ม.ป.ป.)

#### ๕. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า เมื่อนำการเรียบเรียงความคิดของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และจัดเรียบเรียงลำดับใจความสำคัญใหม่ โดยยึดตามหลักการเรียบเรียงความคิดของเรียงความที่อยู่ในเกณฑ์ดีและเป็นไปตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบต่างๆ ที่ถูกต้องและเหมาะสม ผู้วิจัยสามารถจัดลำดับการเรียบเรียงความคิดของใจความสำคัญหลัก ได้ดังต่อไปนี้

การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว ในหัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศ  
ปี ๒๕๕๕

ประเด็นที่ ๑ คือ พิธีเปิดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศ

ประเด็นที่ ๒ คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศช่วงเช้า

ประเด็นที่ ๓ คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศช่วงบ่าย

ประเด็นที่ ๔ คือ ข้อดีของการจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศ

การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ ในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ  
ประเด็นที่ ๑ คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย  
วิชาการ (สถานที่ที่ ๑)

ประเด็นที่ ๒ คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ ๒)

ประเด็นที่ ๓ คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ ๓)

ประเด็นที่ ๔ คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ ๔)

ประเด็นที่ ๕ คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ ๔ ภาค (สถานที่ที่ ๕)

การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล ในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมี  
ศีลธรรมต่ำลง และส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน

ประเด็นที่ ๑ คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง (เหตุ)

ประเด็นที่ ๒ คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง (ผล)

ผลจากการศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดทั้ง ๓ รูปแบบ ทำให้ผู้วิจัยสามารถ  
ทำการวิเคราะห์การเรียบเรียงความคิดของกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสม โดยผู้วิจัยจะใช้  
หมายเลขเป็นตัวกำกับการเรียบเรียงความคิดของกลุ่มตัวอย่างตรงตามประเด็นที่ได้กล่าวมาแล้ว  
ข้างต้น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คือ ๑ ประเด็นที่ ๒ คือ ๒ ประเด็นที่ ๓ คือ ๓ ประเด็นที่ ๔ คือ ๔  
ประเด็นที่ ๕ คือ ๕

#### ๕.๑ การศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิด

๕.๑.๑ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง  
ทั้ง ๑๕ คน มีการเรียบเรียงความคิดจากใจความสำคัญหลัก ดังนี้

ตารางที่ ๑ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวจากใจความสำคัญหลัก ในหัวข้อ  
วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี ๒๕๕๕ ของกลุ่มตัวอย่าง

| ความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง  | ลำดับใจความสำคัญ |
|-----------------------------|------------------|
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๑) | ๑ → ๓ *          |
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๒) | ๒ *              |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๑)        | ๒ → ๓ *          |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๒)        | (๒,๓) → ๔ *      |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๓)        | (๒,๓) → ๔ *      |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๔)        | (๒,๓) → ๔ *      |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๕)        | ๑ → (๒,๓) → ๔ *  |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๖)        | (๒,๓) → ๔ *      |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๑)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๒)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๓)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๔)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๕)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๖)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๗)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔    |

\* หมายเหตุ มีประเด็นที่นอกเหนือจากการจัดลำดับการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

จากตาราง ๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง มีการจัดเรียบเรียงความคิดที่ไม่ตรงตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างได้นำรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบอื่นๆมาใช้ รวมไปถึงมีการเรียบเรียงความคิดแบบก้าวกระโดด จาก ประเด็นที่ ๑ คือ พิธีเปิดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ ไปยังประเด็นที่ ๓ คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ช่วงบ่าย โดยข้ามประเด็นที่ ๒ คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ช่วงเช้าไป และขาด

ประเด็นสุดท้ายคือประเด็นที่ ๔ ข้อดีของการจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ ส่งผลทำให้เรื่องราวขาดความต่อเนื่อง นอกเหนือจากนั้นยังได้นำประเด็นอื่นที่นอกเหนือจากประเด็นหลักมาเขียนอีกด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ นั้นมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว กล่าวคือไม่มีการก้าวกระโดดเหมือนกัน กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง เพียงแต่ขาดใจความสำคัญหลักไปบางประเด็นและมีการนำประเด็นอื่นๆ ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรจะอยู่ในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบอื่นๆ มาใช้

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดีนั้น พบว่ามีใจความสำคัญหลัก ไม่มีการก้าวกระโดดและไม่มีการนอกประเด็น รวมไปถึงมีการจัดเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวที่เป็นระบบ

๕.๑.๒ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง ๑๕ คนมีการเรียบเรียงความคิดจากใจความสำคัญหลัก ดังนี้



ตารางที่ ๒ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่จากใจความสำคัญหลัก ในหัวข้อ  
ถ่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ ของกลุ่มตัวอย่าง

| ความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง  | ลำดับใจความสำคัญ  |
|-----------------------------|-------------------|
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๑) | ๑ → ๔ → ๕ → ๓     |
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๒) | ๑ → ๕ → ๓ → ๔     |
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๓) | ๒ → ๔ → ๓ → ๕     |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๑)        | ๑ → ๒ → ๔ → ๕     |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๒)        | ๑ → ๓ → ๔ → ๕     |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๑)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๒)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๓)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๔)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๕)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๖)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๗)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๘)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๙)           | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๑๐)          | ๑ → ๒ → ๓ → ๔ → ๕ |

จากตารางที่ ๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง มีการจัดเรียบเรียงความคิดที่ไม่ตรงตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ เป็นการเขียนเรียงความแบบก้าวกระโดด โดยไม่คำนึงถึงสถานที่ว่าไปสถานที่ใดก่อนและหลัง ประกอบกับเรียงความดังกล่าวมีประเด็นที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่กล่าวถึงสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ได้ไปมา ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๑) ได้กล่าวถึง ประเด็นที่ ๑ คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมถ่ายวิชาการ (สถานที่ที่ ๑) จากนั้นได้กล่าวข้ามไปถึงประเด็นที่ ๔ คือ การเดินทางไปที่วชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ ๔) แล้วตามด้วย ประเด็นที่ ๕ คือ การเดินทางไปที่วชม

ตลาดน้ำ ๔ ภาค (สถานที่ที่ ๕) แล้วกลับมาปิดเรื่องด้วยประเด็นที่ ๓ คือ การเดินทางไปชม ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ ๓) และขาดประเด็นที่ ๒ คือ การเดินทางไปเที่ยวชม ชายทะเล (สถานที่ที่ ๒) ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้เรียงความวกวน ไม่เป็นไปตามความจริงที่เกิดขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ พบว่า มีการจัดเรียบเรียงความคิดที่ตรงตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง กล่าวคือมีการเรียงลำดับสถานที่ที่ไปก่อนไปหลัง แต่ที่กลุ่มตัวอย่างนี้ขาดไป คือ ไม่กล่าวถึงสถานที่ใดสถานที่หนึ่งทำให้ประเด็นขาดหายไป จึงส่งผลให้การเขียนเรียงความดังกล่าวเป็นไปอย่างก้าวกระโดดโดยอัตโนมัติ ทำให้การเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างนี้ถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้นั่นเอง

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดี พบว่ามีใจความสำคัญหลัก ไม่มีการก้าวกระโดดและไม่มีการนอกประเด็น รวมไปถึงมีการจัดเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวที่เป็นระบบกล่าวคือ มีการเขียนที่เรียงลำดับตามสถานที่ จากสถานที่ที่ ๑ ไปยังสถานที่ที่ ๒, ๓, ๔ และ ๕ นั่นเอง

๕.๑.๓ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง ๑๕ คนมีการเรียบเรียงความคิดจากใจความสำคัญหลัก ดังนี้

ตารางที่ ๓ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผลจากใจความสำคัญหลัก เหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และส่งผลกระทบอย่างไรต่อสังคมในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่าง

| ความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง  | ลำดับใจความสำคัญ                 |
|-----------------------------|----------------------------------|
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๑) | ประเด็นใหม่ เหตุ → ๑ เหตุ → ๒ ผล |
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๒) | ๑ เหตุ                           |
| เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ ๓) | ๑ เหตุ                           |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๑)        | ๑ เหตุ → ๒ ผล → ๑ เหตุ (ซ้ำ)     |
| เกณฑ์พอใช้ (คนที่ ๒)        | ๑ เหตุ → ๒ ผล → ๑ เหตุ (ซ้ำ)     |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๑)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๒)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๓)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๔)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๕)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๖)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๗)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๘)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๙)           | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |
| เกณฑ์ดี (คนที่ ๑๐)          | ๑ เหตุ → ๒ ผล                    |

จากตารางที่ ๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงบางคนนั้น ถึงแม้จะมีการจัดเรียบเรียงความคิดที่ตรงตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผลก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นก็คือ กลุ่มตัวอย่างมีการเพิ่มประเด็นที่เป็นสาเหตุขึ้นมาใหม่ แต่กลับไม่มีผลลัพธ์มารองรับ จึงสะท้อนให้เห็นว่าการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผลนั้น จะต้องมีส่วนเกี่ยวกับผลลัพธ์เสมอ ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ นอกเหนือจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางคนกล่าวถึงแต่ประเด็นที่เป็นสาเหตุ คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง แต่ไม่กล่าวถึงประเด็นที่เป็นผลลัพธ์ คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง จึงเป็นที่ยืนยันได้อย่างชัดเจนว่าสาเหตุจะต้องคู่กับผลลัพธ์เสมอ

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ พบว่า มีการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล กล่าวคือมีประเด็นครบถ้วนไม่สร้างประเด็นใหม่ ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง เพียงแต่กลุ่มตัวอย่างนี้มีการเรียบเรียงความคิดที่วกวน ซ้ำเดิม นั่นคือ มีการบรรยายถึงสาเหตุไปยังผลลัพธ์แล้วตามด้วยสาเหตุเดิมอีกครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะมีประเด็นครบและมีรูปแบบการเรียบเรียงความคิดจากสาเหตุไปยังผลลัพธ์ก็ตาม

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดี พบว่า มีใจความสำคัญหลัก ไม่มีการก้าวกาะโคดและไม่มีกรนอกประเด็น รวมไปถึงมีการจัดเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวที่เป็นระบบกล่าวคือ มีการเขียนที่เรียงประเด็น จากประเด็นที่ ๑ คือสาเหตุไปยังประเด็นที่ ๒ ที่เป็นผลลัพธ์นั่นเอง

#### ๕.๒ การเชื่อมโยงความ

ในส่วนของการเชื่อมโยงความ ผู้วิจัยพบว่าการใช้คำเชื่อมโยงความจำนวนมากไม่ส่งผลให้การเขียนเรียงความมีปริเฉทที่ดีขึ้นตามลำดับ แบ่งเป็น ๓ ประเภทดังนี้

๕.๒.๑ การเชื่อมด้วยศัพท์ ผู้วิจัยพบว่า หากมีอัตราการใช้การเชื่อมด้วยศัพท์น้อยก็มีแนวโน้มว่าเรียงความของนักเรียนจะถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี และในทางกลับกันหากนักเรียนมีอัตราการใช้การเชื่อมด้วยศัพท์ที่มากก็มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่าเรียงความของนักเรียนจะถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่านั่นเอง

๕.๒.๒ อัตราการใช้การอ้างถึง ผู้วิจัยพบว่า หากมีการใช้มากหรือน้อยจนเกินไปก็อาจจะทำให้เรียงความถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการเลือกใช้ และหัวข้อที่ผู้เขียนต้องการเขียน ผู้เขียนจึงต้องเลือกใช้ในปริมาณที่เหมาะสม กล่าวคือไม่มากหรือน้อยจนเกินไปนั่นเอง

#### ๕.๒.๓ หน่วยที่เชื่อมโยงเนื้อหาในปริเฉทเข้าด้วยกัน

การเชื่อมโยงจุลภาค (micro-cohesion) ที่เป็นคำ จากการศึกษาอัตราการใช้หน่วยเชื่อมโยงจุลภาคที่เป็นคำจากรูปแบบความคิดทั้ง ๓ รูปแบบนั้นผู้วิจัยพบว่า หากมีการใช้อัตราการใช้หน่วยเชื่อมโยงจุลภาคที่เป็นคำน้อยก็มีแนวโน้มว่าการเขียนเรียงความของนักเรียนจะถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี และหากนักเรียนมีอัตราในการใช้หน่วยเชื่อมโยงจุลภาคที่เป็นคำที่มากก็มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่าการเขียนเรียงความของนักเรียนจะถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่า

นั่นเอง และนอกเหนือจากนั้นผู้วิจัยยังพบว่า ความครบถ้วนของการใช้หน่วยเชื่อมโยงจุลภาคที่เป็นคำนั้น ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์จะมีการใช้หน่วยเชื่อมโยงจุลภาคที่ไม่ครบถ้วนทั้ง ๓ คำ ก็ไม่ส่งผลให้การเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างกระทบหรือถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกันทั้ง ๓ รูปแบบการเรียบเรียงความคิด

การเชื่อมโยงจุลภาค (micro-cohesion) ที่ใหญ่กว่าคำ จากการศึกษาการใช้หน่วยเชื่อมโยงจุลภาคที่ระดับสูงกว่าคำจากรูปแบบความคิดทั้ง ๓ รูปแบบนั้นผู้วิจัยพบว่าการเชื่อมโยงในปริจเฉทนั้นเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน การใช้การเชื่อมโยงทั้ง ๓ แบบไม่สามารถแยกกลุ่มตัวอย่างให้แยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน เพราะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง ก็มีการใช้ปริจเฉทที่ไม่ครบเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเกณฑ์ดี เมื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาจะพบว่าตรงกับคำกล่าวของ เพียร์สรี วงศ์วิภานนท์ (ม.ป.ป.) ที่กล่าวไว้ว่า การเชื่อมโยงความในปริจเฉทนั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจจะกำหนดได้ล่วงหน้า (predictable) ได้ด้วยขนาดหรือความยาวของปริจเฉทหรือแม้แต่ลักษณะของเนื้อหา นี่เป็นข้อยืนยันความเห็นของนักไวยากรณ์หน้าที่ได้เป็นอย่างดีว่า ภาษานั้นเป็นระบบทางเลือก เพื่อทำหน้าที่สื่อความ ได้ตามความต้องการของผู้พูดหรือผู้เขียนและทางเลือกของแต่ละคน ในการสื่อเนื้อหาสาระเท่านั้นที่เป็นปัจจัยกำหนดว่าภาษาจะออกมาในรูปใดนั่นเอง

การเชื่อมโยงมหภาค (global-cohesion) จากการศึกษาการใช้การใช้หน่วยเชื่อมโยงมหภาคจากรูปแบบความคิดทั้ง ๓ รูปแบบนั้นผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ กลุ่มมีการใช้หน่วยเชื่อมโยงมหภาคที่เหมือนกันคือ มีเพียงการเริ่มเรื่องและการสรุปเรื่อง สาเหตุดังกล่าวอาจเกิดจากรูปแบบการเขียน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างใช้รูปแบบการเขียนแบบเรียงความที่มีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป ดังนั้นผลที่ตามมาคือ กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีการเริ่มเรื่องและการสรุปเรื่องนั่นเอง และในส่วนของ การขีดขอบเขตเรื่องและการเรียงเรื่องนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า การเขียนเรียงความ ในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและแบบลำดับสถานที่นั้น เป็นการเขียนแบบเล่าเรื่อง กลุ่มตัวอย่างจึงใช้การเขียนแบบบรรยายเล่าเรื่องไปเรื่อยๆ โดยที่ไม่มีการขีดขอบเขตของเรื่องจึงทำให้ไม่พบการเรียงเรื่องไปด้วย เนื่องจากการเรียงเรื่องมักจะ เป็นไปตามการขีดขอบเขตของเรื่อง ส่วนการเขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผลนั้นที่มีความต่างไปจากพวกนั้น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมิใช่การเขียนแบบมีสาเหตุและผลลัพธ์ จึงเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีการขีดขอบเขตของเรื่อง

เป็นประเด็น ๆ ไป และอธิบายไปที่ละประเด็นตามประเด็นที่ตนตั้งไว้นั่นเอง และเป็นที่แน่นอนว่า หากมีการขีดขอบเขตของเรื่องก็จะต้องมีการเรียงลำดับมาคู่กันเสมอ ซึ่งก็ตรงกับคำกล่าวของเพียรศิริ วงศ์วิภานนท์ (ม.ป.ป.) ที่ได้กล่าวเอาไว้ว่า การเรียงเรื่องนี้มักจะเป็นไปตามการขีดขอบเขตเรื่อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการขีดขอบเขตเรื่องเอาไว้ตั้งแต่ต้น ก็จะมีการเรียงเรื่องตามมาเป็นลำดับขั้นนั่นเอง อาจกล่าวได้ว่าการใช้รูปแบบการใช้หน่วยเชื่อมโยงมหากแบบใดก็ขึ้นอยู่กับหัวข้อและเจตนาของผู้เขียนด้วยเช่นเดียวกัน

นอกเหนือจากนี้ยังพบอีกว่า การใช้การเชื่อมโยงทั้ง ๔ แบบไม่สามารถแยกกลุ่มตัวอย่างให้แยกจากกันได้อย่างชัดเจน เพราะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงก็มีการใช้ปริศนาที่ไม่ครบเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเกณฑ์ดี

### บรรณานุกรม

- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (๒๕๔๓). ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นววรรณ พันธุมธา. (๒๕๔๙). ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพียรศิริ วงศ์วิภานนท์. (ม.ป.ป). การวิเคราะห์โครงสร้างความในภาษาไทยข้อเขียนประเภทแสดงความคิดเห็นในสาขามนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (๒๕๔๔). พัฒนาทักษะภาษา เล่ม ๑. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.